

Tıp Fakültesi, Dönem-II öğrencilerinin derslere düzenli katılımının akademik başarıya olan etkisi

Funda İfakat Tengiz¹, Mehmet Oğuz Pınar², İrem Tunaboğlu³, Nurefşan Özer⁴, Gökçenur Atçı⁵ & Süleyman İğdir⁶

^{1,2,3,4,5,6}İzmir Katip Çelebi Üniversitesi Tıp Fakültesi

Öz

Öğrencilerin derslere düzenli katılımı başarının anahtarıdır. Araştırmanın amacı, derslere devamsızlık ile akademik başarı arasındaki ilişkinin belirlenmesidir. Araştırma 2019-2020 eğitim öğretim yılı Dönem2 öğrencileri ile yürütülmüştür. Veriler çevrimiçi anket ile toplanmış, frekans, korelasyon, çapraz tablolama ve içerik analiziyle analiz edilmiştir. Araştırmada; cinsiyet ile akademik başarı arasında ilişki tespit edilmemiştir. Öğrencilerin pratik derslerde az devamsızlık yaptığı saptanmıştır. Katılımcıların %61,9'u teorik derslerde yoklama alınmamasını savunmaktadır. Derslere devamlılığın akademik başarıyla doğru orantılı olduğunu ifade eden öğrenciler ile ters orantılı olduğunu ifade edenlerin sayısı eşittir. Katılımcılar başarılı olmada en önemli etkenin disiplin ve motivasyon olduğu görüşündedir. Katılımcılar teorik derslerde devamsızlık yapma nedenini derslerin verimsizliği ve uykusuzluğa bağlamaktadır. Araştırmada; pratik derslere katılım ile akademik başarı arasında ilişki bulunmuş, teorik dersler ile akademik başarı arasında ilişki bulunmamıştır.

Anahtar kelimeler: Derslere düzenli katılım, devamsızlık, akademik başarı, teorik/pratik ders

The effect of regular attendance of the Faculty of Medicine, Term-II students to the courses on academic success

Abstract

Regular attendance of students in classes is the key to success. The aim of the research is to determine the relationship between absenteeism and academic success. Carried out with the participation of second class students of the 2019-2020 academic year. Data were obtained online through a questionnaire. Data were presented for frequency, correlation, crosstab, and content analysis. No relationship between gender and academic success has been determined. It has been found that students tend to be less absent in practical courses. 61.9 % of participants think that theoretical courses should not be attended. The number of students stating that attendance level is directly proportional to academic success is equal to the number of students expressing the opposite. The majority of the participants believe that discipline is the most important factor in success, while motivation comes second. It has been determined that planned and regular study rather than continuity is the main factor in academic success. The majority of participants believe that the reason for absenteeism in theoretical courses is the inadequacy of the course and insomnia. As a result, there was a relationship between participation in practical courses and academic success, and there was no in theoretical courses

Keywords: Regular participation in courses, absence, academic achievement, theoretical/practical course

Yazarlara ait bilgiler:

¹Dr. Öğretim Üyesi, İzmir Katip Çelebi Üniversitesi Tıp Fakültesi, Tıp Eğitimi Anabilim Dalı, fundatengiz@gmail.com, ORCID No: 0000-0002-8491-9190

²Öğrenci, İzmir Katip Çelebi Üniversitesi Tıp Fakültesi, m.oguzpinar@gmail.com, ORCID No: 0000-0001-8464-6287

³Öğrenci, İzmir Katip Çelebi Üniversitesi Tıp Fakültesi, iremtunaboğlu@icloud.com, ORCID No: 0000-0001-7122-4413

⁴Öğrenci, İzmir Katip Çelebi Üniversitesi Tıp Fakültesi, nuroze99@gmail.com, ORCID No: 0000-0002-0344-6126

⁵Öğrenci, İzmir Katip Çelebi Üniversitesi Tıp Fakültesi, gokcenuratci@hotmail.com, ORCID No: 0000-0001-6150-6417

⁶Öğrenci, İzmir Katip Çelebi Üniversitesi Tıp Fakültesi, suleymangdr4@gmail.com, ORCID No: 0000-0002-3037-4439

Atf için;

Tengiz, F. İ., Pınar, M. O., Tunaboğlu, İ., Özer, N., Atçı, G. & İğdir, S., A. (2022). Tıp Fakültesi, Dönem-II öğrencilerinin derslere düzenli katılımının akademik başarıya olan etkisi. *Eskişehir Osmangazi Üniversitesi Türk Dünyası Uygulama ve Araştırma Merkezi (ESTÜDAM) Eğitim Dergisi*, 7(1), 14-24.

Geliş Tarihi: 22/10/2021

Kabul Tarihi: 31/03/2022

Yayın Tarihi: Mart 2022

Giriş

Üniversiteler, bilimsel özerkliğe ve kamu tüzel kişiliğine sahip, yüksek düzeyde eğitim, öğretim, bilimsel araştırma ve yayın yapan fakülte, enstitü, yüksekokul vb. kuruluş ve birimlerden oluşan öğretim kurumlarıdır (Türk Dil Kurumu, 1996). Planlı ve kontrol edilen ortamlar olan bu eğitim birimlerinde, öğrenciye kazandırılacak bilgi, beceri ve tutumlar kanun, yönetmelik ve yönergelere göre hazırlanan müfredatlarca belirlenmiştir. Bu bilgi, beceri ve tutumlar alanında uzman öğretmenlerce planlı bir biçimde düzenlenen öğretim etkinlikleri ile öğrencilere kazandırılır (Erden, 1998). Öğrencilerin bilgi, beceri ve tutumları kazanma düzeyleri, akademik başarı ile ölçülmektedir. Bir başka ifade ile öğrencilerin okul yaşamında amaçlanan bilgi, beceri ve tutuma erişim düzeyi akademik başarı olarak tanımlanmaktadır (Silah, 2003).

Devamsızlık; okula gelmeme, dersleri düzenli takip etmeme olarak tanımlanmaktadır (Kearney & Silverman, 1990). Tüm eğitim kurumlarında öğrencilerin derslere düzenli olarak devam etmeleri öğrenci başarısı için önemlidir (Rençber, 2012). Derslere devamsız öğrencilerin öğrenme performanslarının olumsuz etkilendiği yönünde araştırma sonuçları vardır (Chan, Shum, & Wright, 1997; Dalkılıç & Aydın, 2017; Durden & Ellis, 1995; Erden, 1998; Galichon & Friedman, 1985; Kaplan, 2009). Ayrıca bazı araştırma sonuçları eğitim kademesi artıkça devam ve başarı arasındaki ilişkinin de doğru orantılı olarak arttığını göstermektedir (Kaplan, 2009).

Okula devamsızlık hem fiziksel hem psikolojik hem de toplumsal birçok etmenden kaynaklanabilen istenmeyen öğrenci davranışıdır (Altinkurt, 2008). Öğrencilerin derslerde sürekli olarak devamsızlık yapmaları, arkadaşlarından geri kalmalarına, ders içeriklerini anlamada güçlük çekmeye, akademik başarısının düşmesine ve mezuniyetinin gecikmesi veya tamamen okulu terk etmeye kadar varan sonuçlar doğurabilmektedir (Dalkılıç&Aydın, 2017).

Üniversitelerde, yönetmeliklerde belirlenen sınırlamaların dışında devamsızlık yapan öğrenciler akademik olarak başarısız kabul edilmektedir (İKÇÜ Eğitim Öğretim Sınav Yönergesi, 2014). İzmir Katip Çelebi Üniversitesi (İKÇÜ) Tıp Fakültesi Lisans Eğitim- Öğretim ve Sınav Yönetmeliği'nin öğrencinin devam durumu ile ilgili esasları belirleyen 14. maddesine göre, eğitim-öğretimi devam eden bir öğrenci sınavlara girebilme hakkını elde edebilmesi için devam zorunluluğu vardır (İKÇÜ Eğitim Öğretim Sınav Yönergesi, 2014).

Bu araştırmanın amacı İKÇÜ Tıp Fakültesi Dönem-II öğrencilerinin devamsızlık durumlarının akademik başarılarına olan etkisinin belirlenmesidir.

Yöntem

Araştırma, kesitsel analitik tiptedir. Araştırmaya 2019-2020 eğitim öğretim yılında Dönem II'ye devam eden öğrenciler katılmıştır. Veriler araştırmacılar tarafından literatüre bağlı kalarak hazırlanan anketle çevrimiçi olarak toplanmıştır

Evren-örneklem / Çalışma grubu

Araştırmaya 2019-2020 eğitim öğretim yılında Dönem II'ye devam eden öğrenciler katılmıştır (n:195). Veriler araştırmacılar tarafından literatüre bağlı kalarak hazırlanan anketle çevrimiçi olarak toplanmıştır.

Veri toplama araçları

Veriler araştırma ekibi tarafından oluşturulan anket ile toplandı. Ankette toplam 10 soru bulunmaktadır. İlk dört sorunun yanıtları beşli likert ile “%100 katılım, %75 katılım, %50 katılım, %25 katılım, %0 katılım” olarak alınmıştır. Sonraki altı soru açık uçludur.

Verilerin analizi

Veriler frekans, korelasyon ve çapraz tablolama ile Statistical Package for the Social Sciences (SPSS)v25 programı kullanılarak analiz edilmiştir.

Açık uçlu sorulara verilen yanıtlar araştırmacılar tarafından içerik analizi ile çözümlenmiştir.

Bulgular ve yorum

Araştırmaya 105 kişi katılmıştır. Katılımcıların %51,4'ü (n:54) erkektir.

Teorik derslere %75 katılım, %45,7 (n:48) **ile en** çok verilen cevaptır. Katılımcıların %6,7'si (n:7) ise teorik derslere katılmadıklarını belirtmiştir.

Pratik derslerin tamamına katılım %79 (n:83) iken pratik derslere hiç katılmadığını belirtenlerin oranı %1'(n:1) dir.

Ankete katılanların Genel Not Ortalamaları (GNO) sorgulanmış ve sonuçlar Tablo 1'de verilmiştir.

Tablo 1. Katılımcıların genel not ortalama dağılımları

2019-2020 Genel not ortalaması	≤ 2.5	3	3.5	4	Hatırlamıyorum
n	7	45	43	6	2
%	6,7	42,9	41	5,8	1,9

Öğrencilerin genel not ortalamalarının 3 ve 3.5 değer aralığında toplanmış olduğu saptanmıştır.

Teorik ve pratik derslere katılım ile not ortalaması arasında ilişki olup olmadığını bulabilmek için normallik ve korelasyon analizi yapılmıştır. Verilerimizin normal dağılmadığı saptanmıştır ($p:0,000$). Veriler normal dağılmadığı için non-parametrik testler yapılmıştır.

Yapılan spearman korelasyon katsayısı analizi sonucuna göre pratik derslere devam ile genel not ortalaması arasında anlamlı ve pozitif bir ilişki bulunmuştur, $r_{\text{spearman}}=.283$, $p= .003$. Genel not ortalaması ile derslere katılım durumu Tablo 2’de sunulmuştur.

Tablo 2: Genel not ortalaması ve derslere katılım ilişkisi

Değişkenler	<i>n</i>	<i>M</i>	<i>SS</i>	1	2	3
1.Pratik derslere katılım	105			-----	.332***	.283**
2.Teorik derslere katılım	105				-----	.040
3.Genel not ortalaması	105					-----

* $p < .05$, ** $p < .01$, *** $p < .001$

Katılımcıların %61,9’u ($n:65$) tıp fakültesinde yoklama alınmaması gerektiğini belirtmiştir. Katılımcıların %27.61’i ($n:29$) yoklamanın alınmasının gerekli olduğunu, %10.47’si ($n:11$) ise sadece pratik derslerde yoklama alınması gerektiğini belirtmiştir.

Katılımcıların %39.05’i derslere katılım ile akademik başarının orantılı, %39.05’i ise ters orantılı olduğunu belirtmiştir. Katılımcıların ifadeleri araştırmacılar tarafından kodlanmış ve temalar halinde gruplandırılmıştır. Temalar ve örnek kodlar Tablo 3’te verilmiştir.

Tablo 3. Derse devamlılık ile başarı arasındaki nitel ilişki

Tema	Örnek Kodlar	Yüzde Oran (%)
Orantılı	“Derslere katılım arttıkça başarı da artıyor”, “pozitif ilişki var.”	39,05
Kısmen Orantılı	“Biraz etkiliyor”, “öğretmene göre değişir.”	19,05
Sadece Pratiklerde	“Pratik dersler için olumlu”, “pratik derslerde alınmalı”	2,85
Ters Orantılı	“Dersler faydalı olmuyor, bir ilişkisi yok”	39,05

Katılımcılar, akademik olarak başarılı olmada en önemli buldukları üçer etkeni belirtmişlerdir. Toplam 279 cevap; “disiplin”, “derslere katılım”, “sağlık”, “materyal /kaynak” ve “motivasyon” başlıklı beş tema altında toplanmıştır. Temalar ve örnek kodlar Tablo 4’te verilmiştir.

Tablo 4. Başarıyı etkileyen faktörler

Tema	Örnek Kodlar	Yüzde Oran (%)
Disiplin	"Ders çalışmak", "düzenli çalışmak", "Planlı çalışmak", "zaman kontrolü"	50,90
Derslere Katılım	"Derslere girmek", "hocaları dinlemek", "yüz yüze eğitim görmek"	7,53
Sağlık	"Uyku", "iyi bir ruh hali", "zeka", "sosyal hayat", "sağlıklı olmak"	5,37
Materyal/Kaynak	"İyi kaynaklar", "slayt dışı kitaplardan çalışmak", "textbook okumak"	6,10
Motivasyon	"Meraklı olmak", "istekli olmak", "kararlı olmak", "çaba sarf etmek", "azimli olmak"	29,40

Katılımcılar devamsızlık nedeni olarak üçer etken belirtmişlerdir. Katılımcılardan toplam 277 cevap toplanmıştır. Veriler; "verimsizlik", "uykusuzluk", "motivasyon", "bireysel nedenler", "sağlık", "fiziksel olanaklar" başlıklı altı tema altında toplanmıştır. Temalar ve örnek kodlar Tablo 5'te verilmiştir.

Tablo 5. Devamsızlığa neden olan faktörler

Tema	Örnek Kodlar	Yüzde Oran (%)
Verimsizlik	"Ders verimsizliği", "öğretim görevlisinin slayt okuması", "dersin anlatım şeklinin sevilmemesi"	24,90
Uykusuzluk	"Sabah uyanamamak", "yorgun olmak", "uyku problemleri"	22,04
Motivasyon	"Motivasyon kaybı yaşamak", "isteksiz olmak", "üşengeçlik", "yüksek not hedeflemek"	20,22
Bireysel Nedenler	"Şehir dışına çıkmak", "özel hayattaki sorunlar", "beklenmedik acil işlerin çıkması"	12,63
Sağlık	"Hastalık", "ruhsal olarak iyi hissetmemek"	11,55
Fiziksel Olanaklar	"Evlerin okula uzak olması", "hava koşulları", "ulaşım problemleri"	8,66

Katılımcıların %17,1'i sınıf tekrarı yaptıklarını belirtmiştir. Sınıf tekrarı yapan katılımcıların %27,7'si sınıf tekrarı yapma nedeninin "derslere devamsızlık" olduğunu belirtmiştir.

Sonuç ve tartışma

Araştırmada öğrencilerinin devamsızlık durumlarının akademik başarılarına olan etkisinin belirlenmesi amaçlanmıştır. Araştırmada cinsiyet ile akademik başarı arasında bir ilişki bulunmamıştır. Parvizard ve

ark. (2014)'ı, araştırma sonucuyla benzer yönde cinsiyet ile akademik başarı arasında anlamlı bir ilişki bulunmadığını tespit etmiştir (Parvizrad ve ark., 2014).

Araştırmada derse katılım, pratik ve teorik derslere katılım olarak ele alınmıştır. Pratik derslere katılımın öğrencilerin akademik başarısına olumlu bir etkisi olduğu, teorik derslere katılımın öğrencilerin akademik başarıları üzerinde bir etkisi olmadığı saptanmıştır. Araştırmada katılımcılar "sadece pratik-uygulama derslerinde yoklama alınmalıdır" cevabı vermişlerdir. Bu cevap, katılımcıların pratik-uygulama derslerinin tıp eğitiminde önemli olduğunu düşündüğünün göstergesi olabilir. Benzer olarak Uygur ve arkadaşlarının (2015) yaptıkları araştırmada "uygulama derslerinde yoklama alınmasa da derslere katılırdım" görüşüne öğrencilerin %74,7'si "evet gelirdim" cevabını vermiştir (Uygur ve ark., 2015). Bu durum öğrencilerin pratik-uygulama derslerine devam konusunda istekli olduklarını göstermektedir.

Özyürek (2019)'in yaptığı çalışmada ise derse düzenli katılan öğrencilerin ders başarılarının derse devam etmeyen öğrencilere göre oldukça yüksek olduğu vurgulanmaktadır (Özyürek, 2019). Latif Khan ve ark. (2019), devamsızlığın akademik açıdan başarısızlıklara yol açtığı, derslere katılımın eğitim başarısıyla doğrudan bağlantılı olduğu saptanmıştır (Latif Khan ve ark., 2019). Rençber (2012) öğrenci başarısı ve derse devam sayısı arasında yüksek bir ilişki olduğunu vurgulamaktadır (Rençber, 2012). Kaplan (2009) ise öğrencilerin derse devamlılık ile öğrenme düzeyi arasında pozitif ve anlamlı bir ilişki olduğunu saptayarak öğrencilerin derse devamı arttıkça başarılarının da arttığını belirtmiştir (Kaplan, 2009). Araştırma sonuçlarına benzer olarak Andrietti, D'Addazio ve Gomez (2008) ve Baxter ve arkadaşları (2011) yaptıkları araştırmalarda "derse devamsızlık ile öğrenci başarısı" arasında negatif bir ilişki olduğu sonucunu bulmuşlardır (Andrietti ve ark., 2008; Baxter ve ark., 2011).

Uğurlu, Usta ve Şimşek'in (2015) yaptığı araştırmada "öğrenciler derslerde yoklama alınmasını, kaldırılması gereken durum" olarak ifade etmişlerdir (Uğurlu ve ark., 2015). Verilen bu cevap sonuçlarımız ile benzerlik göstermektedir.

Araştırmada içerik analizi sonuçlarına göre akademik başarıyı en çok etkileyen etken "disiplinli" olmaktır. Benzer olarak Vergili ve Atılğan'ın (1998) yaptıkları çalışmada öğrencilerin eğitim süreçlerinde başarılı olmalarını sağlayan ve akademik başarılarını olumlu yönde etkileyen faktörlerden birisinin, sahip oldukları disiplinli ve verimli ders çalışma alışkanlıklarının olduğunu belirtmişlerdir. Öğrencilerin düzenli bir ders çalışma alışkanlıkları yoksa, sınavlarına çalışmak ya da ödev yapmak gibi nedenlerle devamsızlık yapabildiklerini belirtmişlerdir (Vergili ve Atılğan, 1998).

Motivasyon teması altında değerlendirilen "derse meraklı, istekli ve kararlı olmak" ders başarısını etkileyen ve başarılı olmada önemli olan bir faktördür. Sarier'in (2015) yaptığı bir meta analiz

çalışmasında öğrencilerin akademik başarılarını etkileyen en önemli değişkenler arasında öz yeterlik ve motivasyon etkenlerinin yer aldığı görülmüştür (Sarier, 2015).

Araştırmada başarıyı etkileyen en önemli etkenler disiplin ve motivasyondur. Benzer olarak Selvi (2016)'nin Muğla Üniversitesi Tıp Fakültesi öğrencilerine yaptığı bir çalışmada akademik başarıyı etkileyen en önemli üç etkenin “motivasyon düzeyi, düzenli çalışma ve öğretim görevlisinin niteliği” olduğu belirtilmiştir (Selvi, 2016). Kara ve Gelbal (2013) ilköğretim öğrencilerinin başarılarını etkileyen en önemli üç değişkeninin sırasıyla “düzenli çalışma, motivasyon ve yetenek düzeyi” olduğu sonucuna ulaşmışlardır (Kara ve Gelbal, 2013). Bu çalışmadaki etkenler bizim bulgularımızla örtüşmektedir fakat ilkokul öğrencilerini kapsamaktadır.

Araştırmamızda “derse katılım” tüm temalar arasında %7,52'lik bir dilimdedir ve öğrencilerin akademik başarılarını disiplin ve motivasyon kadar etkilememektedir. Altınkurt (2008), örgün eğitim yapan tüm öğretim kurumlarında öğrencilerin başarılı olabilmesi için derslere düzenli olarak devam etmelerinin önemli yer tuttuğunu belirtmiştir (Altınkurt, 2008). Dalkılıç ve Aydın (2017), öğrencinin derslere devamsızlığının başarı düzeyini etkilediğini belirtmiştir (Dalkılıç ve Aydın, 2017). Roy ve Chadalawada (2014) derslere devam düzeyi yüksek olan tıp öğrencilerinin başarısının, devam düzeyi düşük olanlara göre daha yüksek olduğunu belirtmiştir (Roy ve Chadalawada, 2014). Bu bilgiler göz önünde bulundurulduğunda öğrencinin derslere düzenli olarak katılımının akademik başarıyı doğrudan etkilediği düşünülmektedir. Araştırmada pratik derslere katılım ile akademik başarı arasındaki ilişkinin saptanması bu çalışmaları destekler niteliktedir. Teorik derslere katılım ile başarı arasında bir ilişkinin olmaması ise bu çalışmalarla uyumsuzdur.

Araştırmada ‘Verimsizlik’ teması altında “dersin verimsizliği, öğretim görevlisinin slayt okuması, dersin anlatım şeklinin sevilmemesi” gibi nedenler devamsızlığın önde gelen nedenleri arasında yer almaktadır. Galichon ve Friedman (1985) ise öğrencilerin devamsızlık yapmalarına neden olan en önemli faktörleri; dersin sıkıcı olması, derste öğretilenlerin işverenlerin beklentilerine uygun olmaması, dersin öğretmeninden ya da dersin kendisinden hoşlanmamaları, ya da derste öğretilenlerin ileride tercih edecekleri kariyerlerine faydası olmaması şeklinde sıralamışlardır (Galichon ve Friedman, 1985). Bu bulgular çalışmamızdaki bulgularla benzeşmektedir. Bu doğrultuda devamsızlık oranını azaltmak amacıyla dersler ilgili öğretim üyesi tarafından daha ilgi çekici hale getirilebilir, derslerde gelecekteki kariyer hayatında kullanışlı olacak bilgilerin daha yoğun olarak verilmesi üzerine çalışmalar yapılabilir.

Araştırmada “öğretimin niteliği”, devamsızlığa neden olan etkenler arasında yer almaktadır. Romer (1993) ise öğretimin niteliği arttığı zaman devamsızlığın da azaldığını vurgulamıştır. Öğretimin niteliğini

arttırmak adına ders programı düzenlemeleri yapılabilir, belirli aralıklarla ilgili öğretim üyeleriyle toplantılar düzenlenip öğretim niteliğinin iyileştirilmesi üzerine tartışmalar yapılabilir (Romer, 1993).

Araştırmada yalnızca üç katılımcı arkadaşları kaynaklı bir sebeple devamsızlık yaptıklarını ifade etmişlerdir. Altınkurt (2008) ise öğrencilerin yaklaşık dörtte birinin çevreden kaynaklanan nedenlerden devamsızlık yaptıkları sonucuna varmıştır. Çevreden kaynaklanan nedenleri öğrencilerin kız/erkek arkadaşıyla buluşmak istemesi, arkadaşları tarafından kabul edilmek istemesi, devamsızlık yapan arkadaşlarının baskısı, internet kafelere gitmek istemesi olarak ifade etmiştir (Altınkurt, 2008).

Araştırmada hastalıkla ilgili durumları devamsızlık nedeni olarak görenler katılımcıların %11.95'ini oluşturmaktadır. Şanlı, Altun ve Tan (2015) ise lise öğrencileri üzerinde yapmış oldukları çalışmada devamsızlık yapmaya neden olan etkenler arasında %42.86'lık oran ile en yüksek frekansa sahip kodun 'hastalık durumu' olduğunu ifade etmişlerdir (Şanlı ve ark., 2015).

Araştırmada fiziksel olanaklardan (evin okula uzaklığı, ulaşım, hava şartları) dolayı devamsızlık yapanlar katılımcıların %8.69'unu oluşturmaktadır. Dalkılıç ve Aydın (2017) ise yaptıkları çalışmada devamsızlık oranlarının ikamet edilen yerin fakülteye olan mesafesi ile doğru orantılı olarak artış gösterdiğini fakat fakülteye ulaşım şeklinin devamsızlık davranışı üzerine önemli bir etkisinin olmadığını ifade etmişlerdir (Dalkılıç ve Aydın, 2017). Bu doğrultuda devamsızlık oranını azaltmak amacıyla şartları iyileştirici önlemler alınabilir. Öğrencilerin fakülteye yakın konumlarda ikamet edebilmelerini sağlayacak devlet yurdu, özel yurt ve stüdyo daireler gibi alt yapı çalışmaları desteklenebilir.

Araştırmamızda sınıf tekrarı yaşayan öğrencilere yönelik sorumuzda, sınıf tekrarı yaşamalarının nedeninin devamsızlık olduğu görüşünde olanlar, olmayan öğrencilere göre daha küçük bir dilimdedir. Yapılan literatür taramasında doğrudan derslere düzenli katılımın sınıf tekrarına olan etkisini nitel ve nicel araştırma yöntemleri kullanılarak inceleyen bir araştırma bulunmamıştır.

Öneriler

Bu araştırmada, İzmir Katip Çelebi Üniversitesi Tıp Fakültesi Dönem-II öğrencilerinin derslere düzenli katılımının akademik başarıya olan etkisi hakkında öğrenci görüşleri değerlendirilmiştir. Pratik derslere katılım ile akademik başarı arasında ilişki bulunmuş, teorik dersler ile akademik başarı arasında bulunmamıştır. Derslere devanın akademik başarıyı olumlu yönde etkilediği sonucuna varılmıştır.

Gelecek çalışmalarda örneklem genişletilerek derslere düzenli katılım ile sınıf tekrarı ve derse devam ile akademik başarı arasındaki ilişki hakkında çalışmalar yapılabilir. Ayrıca derslere devamı engelleyen faktörler araştırılarak bunların nedenlerine yönelik iyileştirici çalışmalar yapılabilir.

Bilgi notu

Araştırma tıp fakültesi insan ve toplum sağlığı dersi bilimsel araştırma yapma uygulaması kapsamında iki ders döneminde planlama, etik kurul onayı alma, araştırmayı ve raporlamayı gerçekleştirecek şekilde planlanmıştır. Araştırma 2021 yılı İzmir Kâtip Çelebi Üniversitesi Tıp Fakültesi 1. Ulusal Öğrenci Kongresinde sözlü olarak sunulmuştur.

Kaynakça

- Andrietti, V., D'Addazio, R. & Gómez, C. V. (2008). Class attendance and academic performance among spanish economics students. *Economic Series*, 38, 1-24.
- Altinkurt, Y. (2008). Öğrenci devamsızlıklarının nedenleri ve devamsızlığın akademik başarıya olan etkisi. *Dumlupınar Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 20, 129-142.
- Baxter, S. D., Royer, J. A., Hardin, J. W., Guinn, C. H. & Devlin, K. M. (2011). The relationship of school absenteeism with body mass index, academic achievement and socio economic status among fourth-grade children. *Journal of School Health*, 81(7), 417-423.
- Chan, K. C., Shum, C. & Wright, D. J. (1997). Class attendance and student performance in principles of finance. *Financial Practice and Education*, 1997(7), 58-65.
- Dalkılıç, F. & Aydın, Ö. (2017). Dokuz Eylül Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi öğrencilerinin devamsızlık davranışlarını etkileyen faktörler. *Yükseköğretim ve Bilim Dergisi*, 7(3), 546-553.
- Durden, G. C. & Ellis, L. V. (1995). The effects of attendance on student learning in principles of economics. *American Economic Review*, 85(2), 343-346.
- Erden, M. (1998). *Eğitimde program değerlendirme*. Ankara: Anı Yayıncılık.
- Galichon, J. P. & Friedman, H. H. (1985). Cutting college classes: An investigation. *College Student Journal*, 19, 357-360.
- İzmir Katip Çelebi Üniversitesi, Tıp Fakültesi Lisans Eğitim -Öğretim ve Sınav Yönergesi. (01.07.2014). İzmir.
- Kaplan, Z. (2009). Öğretmen adaylarının derse devamının öğrenme başarısına etkisi. *Pamukkale Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 25(1), 22-32.
- Kara, Y. & Gelbal, S. (2013). İlköğretim öğrencilerinin başarılarını etkileyen özelliklerin tam sıralama halinde ikili karşılaştırmalar yöntemiyle ölçeklenmesi. *Eğitimde ve Psikolojide Ölçme ve Değerlendirme Dergisi*, 4(1), 33-51.

- Kearney, C. A. & Silverman, W. K. A. (1990). Preliminary analysis of a functional model of assessment and treatment for school refusal behavior. *Behavior Modification*, 1, 340-366.
- Latif Khan, Y., Khursheed Lodhi, S., Bhatti, S. & Ali, W. (2019). Does absenteeism affect academic performance among under graduate medical students? Evidence from "Rashid Latif medical college (RLMC)". *Advanced Medical Education Practice*, 10, 999-1008.
- Özyürek, L. (2019). Derse devamın öğrenci başarısına etkisi. *Ankara University Journal of Faculty of Educational Sciences (JFES)*, 14(1), 155-170.
- Parvizrad, P., Charati, J. Y., Sadeghi, M. R., Mohammadi, A. & Hosseini, H. (2014). Relationship between mental health, demographic variables and academic achievement of medical sciences students. *Journal of Mazandaran University of Medical Sciences*, 24(109), 266-271.
- Rençber A. B. (2012). Üniversite öğrencilerinin akademik başarılarını etkileyen faktörler. *Çankırı Karatekin Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 3(1), 191-198.
- Romer, D. (1993). Do students go to class? Should they?. *The Journal of Economic Perspectives*, *Journal of Economic Perspectives*, 7, 167-174.
- Roy, S. S. & Chadalawada, J. (2014). Predictors of academic performance of medical undergraduate students of microbiology class in Kolkata. *International Journal of Medical Public Health*, 4, 392-395.
- Sarıer, Y. (2015). Türkiye’de öğrencilerin akademik başarısını etkileyen faktörler. *Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 31(3), 609-627.
- Selvi, H. (2016). Hekim adaylarının akademik başarılarını etkileyen değişkenlerin ikili karşılaştırmalar yöntemiyle ölçeklenmesi. *Mersin Üniversitesi Sağlık Bilimleri Dergisi*, 9(1), 32-52.
- Silah, M. (2003). Üniversite öğrencilerinin akademik başarılarını etkileyen çeşitli nedenler arasındaki süreksiz durumluluk kaygısının yeri ve önemi. *Eğitim Araştırmaları Dergisi*, 10, 102-115.
- Şanlı, Ö., Altun, M. & Tan, Ç. (2015). Okula devamsızlık yapan öğrencilerin devamsızlık sebeplerinin öğrenci görüşlerine göre değerlendirilmesi. *Elektronik Sosyal Bilimler Dergisi*, 14 (55), 161-177.
- Türk Dil Kurumu Yazım Kılavuzu, (1996).
- Uğurlu, C. T., Usta, H. G. & Şimşek, A. S. (2015). Yükseköğretimde devamsızlık olgusu ve nedenlerine ilişkin öğretim üyeleri ve üniversite öğrencilerinin görüşleri. *Turkish Studies-International Periodical for the Languages, Literature and History of Turkish or Turkic*, 22(2), 1010-1030.
- Uygur, R., Çağlar, V., Topçu, B., Aktaş, S. & Özen, O. (2015). Anatomi eğitimi hakkında öğrenci görüşlerinin değerlendirilmesi. *International Journal of Basic and Clinical Medicine*, 2, 94-106.

Vergili, A. & Atılgan, M. (1998). Üniversite öğrencilerinin ders çalışma alışkanlıkları ile akademik başarılarının karşılaştırılması. VII. Ulusal Eğitim Bilimleri Kongresi, 458-471.